

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319202770
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6319202770.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu T. A., nar. XX. februára XXXX, s trvalým pobytom Y. XX/XX, K., zastúpeného splnomocneným zástupcom N. A., nar. XX. júna XXXX, s trvalým pobytom Y. XX/XX, K., proti žalovaným 1/ A. X., s.r.o., so sídlom C. XX, K. - mestská časť O., T. XX XXX XXX, 2/ S. W. s.r.o. (do 2. júna XXXX - Q. W., s.r.o.), so sídlom A. XXXX/X, K. - mestská časť P., T.: XX XXX XXX, 3/ M.. V. Q., nar. XX. decembra XXXX, s trvalým pobytom O. XXX/X, I. nad I., o neplatnosť dražby, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 5C/41/2019-219 zo dňa 20. októbra 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Brezno p o t v r d z u j e .
- II. Žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. 1. Okresný súd Brezno ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“ resp. „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo dňa 20. októbra 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) žalobu žalobcu zamietol (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému 1/ a žalovanému 2/ náhrada trov konania nepriznal (II. a III. výrok) a žalovanému 3/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu (IV. výrok) .

1. 2. V úvode odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa žalobou podanou dňa 9. decembra 2019 domáhal určenia (presne špecifikovanej) dražby, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX, vedenom U. úradom K. - katastrálnym odborom pre okres K., obec B., kat. úz. B. ako stavba súp. č. XX postavená na parcele registra "C" č. XXX, druh stavby rekreačná chata a pozemky parcela registra "C" č. XXX o výmere XXX mX - zastavaná plocha a nádvorie a parcela registra "C" č. XXX o výmere XX m2 - zastavaná plocha a nádvorie v spoluvlastníckom podiele 1 (ďalej len „nehnuteľnosti“ resp. „predmetné nehnuteľnosti“).

1. 3. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančný súd poukázal na vyjadrenia strán sporu.

1. 4. Následne prvoinštančný súd konštatoval, že stranám sporu bola doručená výzva, aby sa vyjadrili, či súhlasia s tým, aby bolo vo veci rozhodnuté bez nariadenia pojednávania spolu s poučením, že ak tlačivo v určenej lehote nezašlú, bude súd predpokladať, že nemajú námietky voči tomu, aby bolo vo veci rozhodnuté bez nariadenia pojednávania. Žalobca aj žalovaný 3/ súhlasili s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sa k tejto výzve písomne nevyjadrili. Preto vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 177 ods. 2 písm. b/zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p."), keď mal za to, že strany sporu s takýmto procesným postupom súhlasili a zároveň nešlo o zložité právne posúdenie veci. Dokazovanie vykonal (presne špecifikovanými) listinnými dokladmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, žalobou sp. zn. 2C/40/2019 a spisom sp. zn. 9C/21/2019.

1. 5. Po uvedení zákonných znení ustanovení § 2 písm. a/ a f/, § 20 ods. 7 a 11, § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti /Notársky poriadok/ v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 527/2002 Z.z. event. „Zákon o dobrovoľných dražbách“) a § 583 Občianskeho zákonníka, a po uvedení všeobecnej úvahy o význame a dôsledkoch zániku práva (preklúzie), konkrétne priamo k prejednávanej veci uviedol, že z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že žalobca bol podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1. Následne prvoinštančný súd uviedol, že podľa notárskej zápisnice N 250/2019, Nz 24675/2019, NCRIs 25282/2019 - osvedčenia o priebehu opakovanej dražby spísanej dňa 05. augusta 2019 v notárskej kancelárii JUDr. Štefana Demiana (ďalej len "osvedčenie") bola prvá opakovaná dražba vykonaná dňa 05. augusta 2019 v zasadačej miestnosti notárskej kancelárie JUDr. Demiana ako dražobnej miestnosti v čase o 10,00 hod. Predmetom prvej opakovanej dražby boli predmetné nehnuteľnosti. Podľa čl. IV. osvedčenia licitátor udelením príklepu vyhlásil, že predmet dražby vydražil a vydražiteľom sa stal žalovaný 3/. Podľa čl. VI. nikto z prítomných nevzniesol námietky voči priebehu dražby. V tomto článku sa nachádza aj poučenie podľa § 21 ods. 2 až 6 Zákona o dobrovoľných dražbách, t.j. kedy, kto a za akých podmienok sa môže domáhať na súde určenia neplatnosti dražby. V tomto poučení je jasne uvedené, že je tak možné urobiť do troch mesiacov od udelenia príklepu, inak toto právo zaniká okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty.

1. 6. Súd prvej inštalcie ďalej poukázal na to, že Zákon o dobrovoľných dražbách dáva osobám, ktoré boli vykonaním dražby dotknuté na svojich právach možnosť domáhať sa na súde určenia jej neplatnosti. Musia byť však splnené zákonné podmienky, a to, že ide o osobu, ktorá bola dotknutá na svojich právach, táto namieta neplatnosť záložnej zmluvy alebo porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách a podá žalobu v stanovenej trojmesačnej lehote odo dňa príklepu. V prípade kumulatívneho (súčasného) splnenia dvoch podmienok: a) dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a b) ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt, je možné domáhať sa určenia neplatnosti dražby aj po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Vychádzajúc z uvedeného preto zisťoval, či bola žaloba podaná v uvedenej, zákonom stanovenej lehote. V tejto súvislosti uviedol, že doložených dokladov jednoznačne vyplýva, že dražba sa konala dňa 05. augusta 2019. Na tejto dražbe bol toho istého dňa udelený aj príklep. Posledným dňom, kedy bolo možné podať žalobu na určenie neplatnosti dražby tak bol deň 05. november 2019. Žaloba bola na súd osobne podaná dňa 09. decembra 2019, teda viac ako mesiac po uplynutí zákonom stanovenej prekluzívnej lehoty. Prvoinštančný súd zároveň poukázal na to, že predmetom dražby bola rekreačná chata súp. č. XX nachádzajúca sa v obci B., a keďže žalobca má od roku 1993 evidovaný trvalý pobyt v meste K. na adrese Y. armády 69/33, na tento prípad sa tak nevzťahuje výnimka umožňujúca podať žalobu aj po uplynutí lehoty, pretože žalobca nemal v čase udelenia príklepu v predmetnej nehnuteľnosti vedený trvalý pobyt a zároveň nebolo ani preukázané, že by dôvody neplatnosti dražby súviseli so spáchaním trestného činu. Súd prvej inštalcie preto konštatoval, že žaloba bola podaná po zákonom stanovenej prekluzívnej lehote a teda právo žalobcu domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniklo. Zároveň konštatoval, že na túto skutočnosť musí prihliadnuť z úradnej povinnosti bez ohľadu na to, či to strany sporu namietajú alebo nie. Z uvedeného dôvodu preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

1. 7. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p.

2. 1. Proti rozsudku súdu prvej inštalcie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštalcie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. 2. V odôvodnení odvolania namietal, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je arbitrárne a napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný. Ako uviedol v žalobe, konaním žalovaných bolo zasiahnuté do jeho práv a to do práva na ochranu majetku a vlastníctva, do práva na ochranu ľudskej dôstojnosti a do práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Súd prvej inštalcie ignoroval jeho námietky a vôbec sa s nimi nevysporiadal. Rozhodol výlučne formalisticky. Napadnutý rozsudok považuje za nezákonný, zjavne neodôvodnený, neprimerane prísny, nevyvážený a nezohľadňujúci jeho argumenty ani okolnosti prejednávanej veci. Vychádza z neúplného zistenia skutkového stavu a z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2. 3. Okrem tejto všeobecnej argumentácie namietal, že súd prvej inštalcie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu

jeho práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti konkrétne namietal, že prvoinštančný súd mu odňal garantované ústavné právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Dôkazy sa vykonávajú na verejnom pojednávaní, pričom súd prvej inštancie verejné pojednávanie svojvoľne nenariadil, čo odporuje Dohovoru o ľudských právach, ktorým je Slovenská republika viazaná. Pokiaľ prvoinštančný súd rozhodnutie bez pojednávania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 177 ods. 2 písm. b/ C.s.p. a konštatovaním, že strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasili, tak s týmto procesným postupom nesúhlasí, pretože na takýto postup neboli splnené procesné podmienky. V prvom rade prvoinštančný súd neprihliadol na skutočnosť, že je v postavení spotrebiteľa a žalovaní 1/ a 2/ sú dodávateľia, a on ako spotrebiteľ sa nemôže dopredu vzdať svojich práv. Okrem toho, v prejednávanej veci „nesúhlasil, že pojednávanie nie je potrebné nariaďovať“. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, nevykonal dôkazy výsluchom strán, čím mu uprel právo na spravodlivé konanie podľa článku 46 Ústavy Slovenskej republiky.

2. 4. V ďalšej časti odôvodnenia odvolania uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď v bode 15 odôvodnenia rozhodnutia uviedol, že nie je možné aplikovať ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom neprihliadol na jeho porušenie práva, ktoré v žalobe a v písomných vyjadreniach namietal. Nie je pravdivé konštatovanie prvoinštančného súdu, že právo, do ktorého malo byť zasiahnuté už zaniklo. Takéto vyjadrenie prvoinštančného súdu „je svojvoľné aj je dôkazom porušenia dôstojnosti súdu. Doposiaľ nedošlo k žiadnemu premlčaniu ani preklúzii jeho ohrozených a porušených práv, pretože prvoinštančný súd vo výroku svojho rozhodnutia o ohrozených a porušených právach nerozhodol.“

3. 1. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že jeho 9 stranové odvolanie považuje len za kompilát jeho predošlých úkonov, vnesený do odvolania. Odvolanie obsahovo ani formálne nespĺňa zákonné podmienky odvolania a nie sú v ňom zahrnuté žiadne relevantné dôkazy, ktoré by preukazovali to, že súd prvej inštancie rozhodol nesprávne. Má za to, že „rozsudok súdu prvej inštancie je obsahovo aj verdiktovo správny, spravodlivý a riadne odôvodnený.“ Neexistujú žiadne jeho nedostatky, pre ktoré by malo dôjsť k inému záveru u odvolacieho súdu, ako jeho potvrdenie. Zo strany žalobcu „nebolo doložené žiadne rozhodnutie pripojené v judikatúre, ktoré by ospravedlňovalo zmeškanie prekluzívnej lehoty na podanie žaloby, lebo také ani neexistuje.“ Žalobca v odvolaní „nedokázal obsiahnuť žiaden taký argument (judikát), ktorý by ospravedlnil jeho neschopnosť podať žalobu riadne a včas, čo bolo len v jeho dispozícii. To, že prvoinštančný súd postupoval v súlade so zákonom, nie je a nemôže byť dôkazom, že žalobcovi bol odňatý prístup k spravodlivosti. Žalobca si ho sám odňal vlastným a neospravedlňiteľným zmeškaním dostatočnej prekluzívnej lehoty na podanie žaloby, na ktorej vyhotovenie mal celé tri mesiace.“

3. 2. V súvislosti s odvolacou argumentáciou žalobcu, že v prejednávanej veci ide o spotrebiteľský vzťah žalovaný 1/ uviedol, že trvá na tom, že tu žiaden spotrebiteľský vzťah neexistuje. Žalobca nikdy nebol v žiadnom spotrebiteľskom vzťahu, či už v rámci dobrovoľnej dražby alebo v rámci právneho vzťahu odvodeného od pôvodnej bezúročnej pôžičky poskytnutej predchádzajúcim veriteľom - postupníkom B.. B. V., ktorý v zmysle občianskeho práva pôžičku poskytol a následne ju postúpil so záložným právom na neho (žalovaného 1/).

3. 3. Žalovaný 1/ ďalej vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že je evidentné, že žalobca zmeškal zákonom danú trojmesačnú prekluzívnu lehotu na podanie žaloby. Bolo výlučne v žalobcovej dispozícii, aby žalobu podal riadne a včas, a neexistuje žiaden argument, pre ktorý by mohol obhájiť jej nepodanie v prekluzívnej lehote, t.j. riadne a včas. Súd prvej inštancie nemusel v odôvodnení rozhodnutia riešiť ďalšie aspekty, pretože nesplnenie podmienky včasnosti podania žaloby znamená, že „žalobu nemožno ako celok akceptovať a ďalej riešiť.“

3. 4. Z uvedených dôvodov preto žalovaný 1/ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Žalovaný 2/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. 1. Žalovaný 3/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu je spravodlivý a zákonný. Prvoinštančný súd riadne, úplne a správne zistil právne relevantný skutkový stav veci a na takto zistený skutkový stav právne správne aplikoval príslušné právne normy. Z riadne zisteného skutkového stavu a z platnej právnej úpravy bez pochyb vyplýva, že v čase, keď žalobca podal na súde prvej inštancie predmetnú žalobu, bolo už jeho právo prekludované, t.j. zaniklo dňa 5.

novembra 2020. Žalobca v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil vyššie uvedený skutkový stav zistení prvoinštančným súdom. Prvoinštančný súd odôvodnil rozhodnutie náležitým spôsobom.

5. 2. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že vzhľadom na to, že prvoinštančný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces, tak v tejto súvislosti žalovaný 3/ uviedol, že on bol prvoinštančným súdom výzvou zo dňa 20. marca 2000 riadne poučený o procesných právach a povinnostiach, vrátane poučenia o procesných právach a povinnostiach vzťahujúcich sa priamo k pojednávaniu, a bol aj vyzvaný, aby sa vyjadril k tomu, či súhlasí, aby vo veci bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania. S rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania vyjadril súhlas vo svojom podaní zo dňa 6. apríla 2020. V tejto súvislosti ďalej uviedol, že „žalobca ničím nepreukázal svoje tvrdenie, že vyjadril nesúhlas s tým, aby bolo vo veci rozhodnuté bez nariadenia pojednávania.“

5. 3. V súvislosti s odvolacou argumentáciou žalobcu, že v prejednávanej veci ide o spotrebiteľský vzťah žalovaný 3/ uviedol, že „dôvod, pre ktorý žalobca vo svojom odvolaní tvrdí, že je v postavení spotrebiteľa, je neznámy a má za to, že dôvod, pre ktorý by mal mať žalobca v tomto konaní postavenie spotrebiteľa neexistuje.“

6. Žalobca v písomných vyjadreniach k vyjadreniam žalovaného 1/ a žalovaného 3/ k jeho odvolaniu uviedol de facto všeobecné úvahy, bez konkrétnej relevantnej argumentácie k predmetu sporu.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario s použitím § 219 ods. 3 C.s.p., a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

8. 1. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. 2. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu, čiže vec správne právne posúdil a teda napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 C.s.p.) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p..

10. 1. Vzhľadom na odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo v rámci odvolacieho konania potrebné primárne skúmať, či tým, že prvoinštančný súd nenariadil vo veci pojednávania nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Z ustanovenia § 177 ods. 2 C.s.p. vyplýva, že pojednávania nie je potrebné nariaďovať, ak a) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 Eur, b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo c) to ustanovuje tento zákon. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 20. apríla 2020 (č.l. 141 spisu), ktoré bolo prvoinštančnému súdu osobne doručené toho istého dňa explicitne uviedol, že „týmto súčasne súhlasím s konaním aj bez nariadenia pojednávania podľa § 177 ods. 2 písm. b/ CSP.“ Prvoinštančný súd mal teda splnené procesné podmienky na to, aby vo veci rozhodol na základe vyššie citovaného ustanovenia § 177 ods. 2 písm. b/ C.s.p. bez nariadenia pojednávania.

10. 2. Keďže v tomto prípade primárny záväzkovo-právny vzťah z ktorého vznikla pôvodnému veriteľovi B.. B. V. pohľadávka, vznikol medzi žalobcom a JUDr. B. V. ako fyzickými osobami, a taktiež i súvisiaca predmetná Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vznikla medzi žalobcom (ako záložcom) a JUDr. B. V. ako fyzickými osobami, nejedná sa o spotrebiteľský vzťah a teda s procesného hľadiska nejde o spotrebiteľský spor. Na tomto závere nemení nič skutočnosť, že pôvodný veriteľ postúpil predmetné pohľadávky na žalovaného 1/. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie nebol povinný pri nenariadení pojednávania aplikovať ustanovenie § 297 C.s.p.

10. 3. Z uvedeného vyplýva, že tým, že prvoinštančný súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

11. 1. Vzhľadom na predmet konania bolo úlohou prvoinštančného súdu primárne skúmať existenciu subjektívneho práva žalobcu domáhať sa určenia neplatnosti dražby. Z ustanovenia § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách vyplýva: V prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; 12b) v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

11. 2. V tomto prípade žalobca podal žalobu o neplatnosť dražby dňa 9. decembra 2019 a dražba sa konala dňa 5. augusta 2019, kedy bol zároveň udelený aj príklep. Je teda nesporné, že žaloba bola podaná po uplynutí vyššie uvedenej zákonnej prekluzívnej lehoty. Keďže v tomto prípade nebola preukázaná existencia takých okolností, ktoré by podľa vyššie citovaného ustanovenia umožňovali domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí uvedenej zákonnej prekluzívnej lehoty, t.j. nebola preukázaná súvislosť dražby so spáchaním konkrétneho trestného činu (právoplatným rozhodnutím súdu v trestnom konaní) a ani skutočnosť, by išlo o dražbu domu alebo bytu, v ktorom mal predchádzajúci vlastník predmetu dražby (teda žalobca) v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu, neplatnosť dražby sa nebolo možné domáhať po uplynutí uvedenej zákonnej prekluzívnej lehoty.

11. 3. Za tohto stavu nemal prvoinštančný súd inú možnosť, ako žalobu žalobcu zamietnuť.

12. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

13. Žalovaní 1/ až 3/ boli v odvolacom konaní úspešní a preto podľa § 396 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 C.s.p. by mali (potenciálny) nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaní 1/ až 3/ si však žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnili a keďže existenciu účelne vynaložených trov odvolacieho konania žalovaných 1/ až 3/ nemal odvolací súd preukázanú ani zo spisu (žalovaný 1/ i žalovaný 3/ sa síce k odvolaniu žalobcu vyjadrili, ale neboli zastúpení právnym zástupcom, a žalovaný 2/sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril), odvolací súd im náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).